

5-а Неділя Пасхи. Неділя Самарянки.

Літургійні рубрики: За галицьким звичаєм ми продовжуємо співати Перший Антифон Пасхи та Третій Антифон “Прийдіте, радісно заспіваймо Господеві” із приспівом “Спаси нас, Сину Божий, що воскрес із мертвих”. І так аж до навечір’я Вознесіння.

Після того, як священик виголошує “Благословенне Царство” й люди відповідають “Амінь”, священики співають Тропар один раз, а люди його повторюють. Далі священики співають першу половину, а люди завершують другу. Так робимо щодня, аж до середи перед четвергом Вознесіння.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Тропар (глас 4): Світлу про воскресіння розповідь від ангела почувши* і від прадідного засуду звільнившись*, Господні учениці, радіючи, казали апостолам:* Здолано смерть, воскрес Христос Бог,* що дає світові велику милість.

Тропар (глас 8): В переполювання празника спраглу душу мою благочестя напій водами, до всіх бо, Спасе, закликав ти: Спраглий нехай гряде до мене і нехай п’є. Джерело життя нашого, Христе Боже, слава тобі.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 8): 3 вірою прийшовши на кладязь, самарянка виділа тебе – премудрости воду, якої напившись обильно, царство вишне унаслідувала повік приснославна.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): В переполювання законного празника, всіх Творче і Владико, до предстоящих глаголав ти, Христе Боже: Прийдіть і зачерпніть воду безсмертя. Тому до тебе припадаємо і вірно кличемо: Щедроти твої даруй нам, бо ти є джерело життя нашого.

Fifth Sunday of Pascha: Sunday of the Samaritan Woman;

Text from “[*The Divine Liturgy: An Anthology for Worship*](#)”; Pg. 535.

Liturgical Instruction: According to Galician usage, we continue to sing the First Antiphon of Pascha and the Third Antiphon, “Come, let us sing joyfully to the Lord” with the refrain “Son of God, risen from the dead,” until the eve of Ascension.

After the priest exclaims “Blessed is the Kingdom” and we have responded “Amen,” the clergy sing the following Tropar once and the people repeat it. Then the clergy sing the first half, and we conclude it. This is done every day until the Wednesday before Ascension Thursday.

Troparion: Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life (3x).

Troparion (Tone 4): When the disciples of the Lord learned from the angel* the glorious news of the resurrection* and cast off the ancestral condemnation,* they proudly told the apostles:* “Death has been plundered!* Christ our God is risen,* granting to the world great mercy.”

Troparion (Tone 8): At the mid-point of the Feast, O Saviour,* water my thirsty soul with streams of true godliness;* for You cried out to all: Let any who thirst, come to Me and drink.* O source of life, Christ our God, glory to You!

+Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

Kontakion (Tone 8): Drawn to the well by faith,* the Samaritan woman beheld You, the Water of wisdom,* and drinking abundantly of You,* she inherited the heavenly Kingdom forever,* becoming everlastingly glorious.

Now and for ever and ever. Amen.

Kontakion (Tone 4): At the mid-point of the feast according to the Law,* Maker of all things and Master,* You said to those present, O Christ God:* Come, and draw the water of immortality.* And so we fall before You crying out with faith:* Grant us Your mercies, for You are the source of our life.

Прокімен (глас 3): Співайте Богові нашому, співайте; співайте цареві нашому, співайте (Пс 46,7).

Стих: Всі народи, заплещіте руками, воскликніть Богові голосом радости (Пс 46,2).

Апостол: (Ді 11,19-26. 29-30): *Тими днями* апостоли, що були розсипалися через гоніння з приводу Стефана, досягли аж до Фінікії, Кіпру та й Антіохії, нікому не проповідуючи слова, крім юдеїв. Були ж між ними деякі мужі з Кіпру та з Кирени, які прийшли в Антіохію та промовляли й до греків, благовісткуючи їм Господа Ісуса. Рука Господня була з ними, і велике число було тих, що увірували й на вернулись до Господа. Чутка про це дійшла до вух Церкви, що в Єрусалимі, і вони вислали Варнаву в Антіохію. Коли він прийшов і побачив ласку Божу, зрадів і підбадьорив усіх триматися Господа рішучим серцем, бо він був чоловік добрий, повний Святого Духа та віри. І пристало багато людей до Господа. Тоді (Варнава) вирушив у Тарс розшукати Савла і, знайшовши, привів його в Антіохію. Вони збирались цілий рік у церкві й силу людей навчали. В Антіохії вперше учнів називано християнами. Тож учні, кожний з них по спроможності, ухвалили послати братам, що жили в і Юдеї, допомогу; що й зробили, пославши її старшим через руки Варнави і Савла.

Алилуя (глас 4):

Стих: Натягни лук і успівай, і царюй, істини ради і лагідности, і справедливости (Пс 44,5).

Стих: Возлюбив ти правду і возненавидів ти беззаконня (Пс 44,8).

Євангеліє: (Ів 4,5-42): *У той час прибув* Ісус до одного міста в Самарії, яке називається Сихар, неподалеку поля, наданого Яковом синові своєму Йосифові. Там і криниця Якова була. Натомився з дороги Ісус, тож і присів біля криниці; було ж під шосту годину. Надходить же жінка з Самарії води взяти. Ісус до неї каже: «Дай мені напитися.» Учні ж його пішли були до міста харчів купити. Отож каже до нього жінка самарянка: «Юдей еси, а просиш напитися в мене, жінки самарянки?» Не мають бо зносин юдеї з самарянами. Ісус у відповідь

Prokimenon (Tone 3): Sing of our God, sing;* sing to our Kind, sing (Ps 46:7).

verse: Clap your hands, all you nations; shout unto God with the voice of joy (Ps 46:2).

Epistle (Acts 11:19-26; 29-30): *In those days the apostles* who were scattered because of the persecution that took place over Stephen travelled as far as Phoenicia, Cyprus, and Antioch, and they spoke the word to no one except Jews. But among them were some men of Cyprus and Cyrene who, on coming to Antioch, spoke to the Hellenists also, proclaiming the Lord Jesus. The hand of the Lord was with them, and a great number became believers and turned to the Lord. News of this came to the ears of the church in Jerusalem, and they sent Barnabas to Antioch. When he came and saw the grace of God, he rejoiced, and he exhorted them all to remain faithful to the Lord with steadfast devotion; for he was a good man, full of the Holy Spirit and of faith. And a great many people were brought to the Lord. Then Barnabas went to Tarsus to look for Saul, and when he had found him, he brought him to Antioch. So it was that for an entire year they associated with the church and taught a great many people, and it was in Antioch that the disciples were first called 'Christians'. The disciples determined that according to their ability, each would send relief to the believers living in Judea; this they did, sending it to the elders by Barnabas and Saul.

Alleluia (Tone 4):

verse: Poise yourself and advance in triumph and reign in the cause of truth, and meekness, and justice (Ps 44:5).

verse: You have loved justice and hated iniquity (Ps 44:8).

Gospel: (John 4:5-42): *At that time* Jesus came to a Samaritan city called Sychar, near the plot of ground that Jacob had given to his son Joseph. Jacob's well was there, and Jesus, tired out by his journey, was sitting by the well. It was about noon. A Samaritan woman came to draw water, and Jesus said to her, 'Give me a drink'. (His disciples had gone to the city to buy food.) The Samaritan woman said to him, 'How is it that you, a Jew, ask a drink of me, a woman of Samaria?' (Jews do not share things in common with Samaritans.) Jesus answered her, 'If you knew

сказав до неї: «Була б ти відала про дар Божий, і хто той, що каже тобі: Дай мені напиться, то попросила б сама в нього, а він дав би тобі води живої.» Мовить до нього жінка: «Ти й зачерпнути не маєш чим, пане, а й криниця глибока, – то звідкіля б у тебе вода жива? Чи більший ти за батька нашого Якова, що дав нам криницю оцю, і сам пив з неї, а й сини його ще й товар його?» А Ісус їй у відповідь: «Кожен, хто оту воду п'є, знову захоче пити. Той же, хто нап'ється води, якої дам йому я, – не матиме спраги повіки. Вода бо, що дам йому я, стане в ньому джерелом такої води, яка струмує в життя вічне.» Говорить до нього жінка: «То дай мені, пане, тієї води, щоб не мала я більше вже спраги та й не ходила сюди черпати.» «Піди ж, – мовить до неї, – позви чоловіка свого та й повертайся сюди.» Озвалася жінка та й каже йому: «Нема в мене чоловіка.» «Добре еси мовила – відрік їй, – Не маю чоловіка! П'ятьох бо мала еси чоловіків, та й той, що тепер у тебе, – не чоловік він тобі. Правду мовила еси. А жінка й каже до нього: «Бачу, пане, – пророк ти. Батьки наші на оцій горі поклонялися, ви ж говорите – в Єрусалимі, мовляв, місце, де поклонятися треба.» Ісус до неї: «Повір мені, жінко, – час надходить, коли ані на оцій горі, ані в Єрусалимі будете ви поклонятись Отцеві. Поклоняєтесь ви, не знавши кому. А ми поклоняємося, знавши кому. Від юдеїв бо й спасіння. Та надійде час, – ба, вже й тепер він, – що справжні поклонники Отцеві кланятимуться у душі й правді. А таких поклонників і шукає собі Отець. Бог – Дух. Ті, що йому поклоняються, повинні у душі й правді поклонятися.» Жінка й каже до нього: «Відаю, що має прийти Месія, чи то Христос. А прийде, то все і звістить нам.» А Ісус їй: «То я, що говорю з тобою.» Тоді надійшли його учні і дивувалися, що розмовляє він з жінкою. Не спитав, однак, ані один: «Чого хочеш від неї, або: Чому розмовляєш із нею.» Жінка ж покинула свій глечик, побігла в місто та й каже людям: «Ідіть но і подивіться на чоловіка, що сказав мені все, що я робила. Чи, бува, не Христос він?» І вийшли з міста й подалися до нього. А учні тим часом заходилися просити його, кажучи: «Їж лишень, Учителю.» Він же їм: «Їстиму я їжу, незнану вам.» Учні тоді заговорили один до одного: «Може хтось йому приніс їсти?» «Їжа моя, – каже до них Ісус, – волю чинити того, хто послав мене, і діло його вивершити. Чи ви ж не кажете: «Ще чотири місяці, і жнива настануть. А я вам кажу: Підведіть очі ваші та й погляньте на ниви, – вони вже для жнив

the gift of God, and who it is that is saying to you, “Give me a drink”, you would have asked him, and he would have given you living water.’ The woman said to him, ‘Sir, you have no bucket, and the well is deep. Where do you get that living water? Are you greater than our ancestor Jacob, who gave us the well, and with his sons and his flocks drank from it?’ Jesus said to her, ‘Everyone who drinks of this water will be thirsty again, but those who drink of the water that I will give them will never be thirsty. The water that I will give will become in them a spring of water gushing up to eternal life.’ The woman said to him, ‘Sir, give me this water, so that I may never be thirsty or have to keep coming here to draw water.’ Jesus said to her, ‘Go, call your husband, and come back.’ The woman answered him, ‘I have no husband.’ Jesus said to her, ‘You are right in saying, “I have no husband”; for you have had five husbands, and the one you have now is not your husband. What you have said is true!’ The woman said to him, ‘Sir, I see that you are a prophet. Our ancestors worshipped on this mountain, but you say that the place where people must worship is in Jerusalem.’ Jesus said to her, ‘Woman, believe me, the hour is coming when you will worship the Father neither on this mountain nor in Jerusalem. You worship what you do not know; we worship what we know, for salvation is from the Jews. But the hour is coming, and is now here, when the true worshippers will worship the Father in spirit and truth, for the Father seeks such as these to worship him. God is spirit, and those who worship him must worship in spirit and truth.’ The woman said to him, ‘I know that Messiah is coming’ (who is called Christ). ‘When he comes, he will proclaim all things to us.’ Jesus said to her, ‘I am he, the one who is speaking to you.’ Just then his disciples came. They were astonished that he was speaking with a woman, but no one said, ‘What do you want?’ or, ‘Why are you speaking with her?’ Then the woman left her water-jar and went back to the city. She said to the people, ‘Come and see a man who told me everything I have ever done! He cannot be the Messiah, can he?’ They left the city and were on their way to him. Meanwhile the disciples were urging him, ‘Rabbi, eat something.’ But he said to them, ‘I have food to eat that you do not know about.’ So the disciples said to one another, ‘Surely no one has brought him something to eat?’ Jesus said to them, ‘My food is to do the will of him who sent me and to complete his work. Do you not say, “Four months more, then comes the harvest”? But I tell you, look

доспіли. Вже і жнець бере свою нагороду, плоди збирає для життя вічного, – щоб сіяч із женцем укупі раділи. Правильна й приказка до цього: Один сіє, а жне хтось інакший. Послав же і я вас те жати, коло чого ви не трудилися. Інші трудилися, ви ж у їхню працю вступили.» Численні ж самаряни з того міста увірували в нього з-за слів жінки, яка посвідчила: «Сказав мені все, що я робила». Тож коли прийшли до нього самаряни, то просили, щоб лишився в них. Він і лишився на два дні там. Та й багато більше увірували з-за його слова. Жінці ж вони сказали: «Віруємо не з-за самого твого оповідання – самі бо чули й знаємо, що на правду він – світу Спаситель.»

Замість Достойно: Ірмос (глас 8): Чуже матерям дівство і чудне дівам дітородження. На тобі, Богородице, обоє довершилося. Тому тебе ми, всі племена землі, безустанно величаємо.

Причасний: Тіло Христове прийміть,* джерела безсмертного споживіть.

Другий: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Аلیلія (х3).

Замість Благословен, хто йде в ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Ми бачили світло істинне: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував.

Замість Нехай сповняться: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

Замість Будь ім'я Господнє: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував (х3).

around you, and see how the fields are ripe for harvesting. The reaper is already receiving wages and is gathering fruit for eternal life, so that sower and reaper may rejoice together. For here the saying holds true, "One sows and another reaps." I sent you to reap that for which you did not labour. Others have laboured, and you have entered into their labour.' Many Samaritans from that city believed in him because of the woman's testimony, 'He told me everything I have ever done.' So when the Samaritans came to him, they asked him to stay with them; and he stayed there for two days. And many more believed because of his word. They said to the woman, 'It is no longer because of what you said that we believe, for we have heard for ourselves, and we know that this is truly the Saviour of the world.'

Instead of "It is truly..." (Pg. 532): **Irmos (Tone 8):** Virginitas is alien to mothers and childbearing is foreign to virgins; yet in you, O Mother of God, both of them came together. Therefore we and all the nations of the earth without ceasing magnify you.

Communion Verse: Receive the Body of Christ;* taste the fountain of immortality.

Second Communion Verse: Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest (Ps 148:1). Alleluia! (х3).

Instead of "Blessed is He...": Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life.

Instead of "We have seen the true light...": Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life.

Instead of "Let our mouths...": Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life (х3).

Instead of "Blessed be the name of the Lord...": Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life (х3).

Під час відпусту “Христос воскрес” співається один раз (на просту мелодію) замість “Слава Отцю...”

Тоді знову співається Тропар “Христос воскрес”, як і на початку Літургії, але з додатковим закінченням.

Тропар: Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах, життя дарував *(х3)*.

І нам дарував життя вічне, поклоняємось його тридневному воскресінню.

“Christ is risen” is sung again once (using a simple cord chant) instead of “Glory be to the Father...” at the dismissal.

Then the Troparion “Christ is risen” is sung as in the beginning of the Liturgy, but with an additional ending.

Troparion: Christ is risen from the dead, trampling death by death, and to those in the tombs giving life *(3x)*.

And to us He has granted life eternal;* we bow down before His resurrection on the third day.